

BIBLICKÉ ÚKOLY
2. čtvrtletí 1966
Z DOB MLÁDÍ ZEMĚ

ÚVOD

Písmo svaté prohlašuje o naší zemi, že na ní bylo dílo stvoření dokonáno. „Dokonána jsou díla od ustanovení světa.“ Žid. 4, 3. Ale moc Boží se dosud projevuje v tom, že udržuje všechno stvoření. Každý náš dech, každý tep srdce je důkazem, že v Bohu „žijeme, hýbeme se a trváme.“ Sk. 17, 28.

Boží neviditelná ruka řídí i celý vesmír. Bůh je ustavičně v činnosti. Jeho mocí se i na naší zemi vše zelená a roste, ukazuje se listí i květ. Každá kapka deště i sněhová vločka, každé stéblo trávy, lísteček, květina a keř svědčí o Bohu.

Mnozí tvrdí, že běh přírody se řídí pevně stanovenými zákony, do kterých nemůže zasáhnout ani Bůh. Takové tvrzení však není podepřeno slovem Božím. Příroda je služebníkem svého Stvořitele. Bůh neznehodnocuje zákony přírody, které sám dal, ani nepůsobí proti nim, ale používá je ustavičně za své nástroje.

Boží dílo v přírodě není ještě ztělesnění Boha. I když příroda vyjadřuje Boží myšlenky, nesmíme velebit přírodu, nýbrž Boha přírody.

Ruka, jež řídí světy ve vesmíru, ruka, jež udržuje vše v matematicky přesném uspořádání a v neustálé činnosti, je toutéž rukou, která byla za nás přibita na kříž.

Stvořitel vesmíru

Zlatý verš: Ef. 3, 17–19.

Bůh nám zjevuje část své moudrosti, abychom pochopili jeho věčné trvání, jeho všemohoucnost, jeho vševedoucnost, jeho všudypřítomnost a jeho dokonalý charakter. Záleží na každém z nás, jak využijeme prostředků, které nám Bůh dal, abychom poznali jeho úmysl s námi. Nejplněji, nejjasněji a nejpodrobněji nám Boha zjevuje bible. Ovšem, jsou ještě jiné zdroje zjevení, jež velmi rozšiřují náš duchovní obzor.

Dále se nám Bůh zjevuje v přírodě, v lidských vztazích (jako je např. láska mezi lidmi), v Ježíši Kristu, v božské prozřetelnosti, v osobní zkušenosti a skrze Ducha svatého.

PŮVOD VŠEHO HMOTNÉHO

1. Jak vzniklo vše hmotné? Jan 1, 1–3; Žid. 11, 3.

CO VÍME O BOHU

2. Co nám praví bible o Božím věčném trvání? Ž. 90, 1. 2; Iz. 40, 28.

Písmo mluví o Bohu jako o „Bohu věčném“. V tomto termínu je zahrnuta minulost, přítomnost i budoucnost. Bůh je od věčnosti do věčnosti. Je prostě Věčný.

3. Co praví bible o Boží přítomnosti? Ž. 139, 7–12; Jer. 23, 23. 24.

4. Co je řečeno o Stvořitelově moudrosti a o jeho vědomostech? Kol. 2, 2. 3; Iz. 40, 28.
5. Co zjevuje bible o Boží moci? Jer. 32, 17; Mat. 19, 26.
6. Který božský titul mluví o tom, že Bůh je soběstačný? 2. Mojž. 3, 13—15.

„Jsem, kterýž Jsem“. Toto jméno je nejen v překladu, ale i v hebrejštině tvarem slovesa „býti“ a znamená, že jeho vlastník je věčný, soběstačný Bůh (viz Jan 8, 58). Jeho neomezená všeobecnost nepřipouští srovnání Boha izraelského s bohy Egypta a jiných národů. To mělo být Mojžíšovi a jeho lidu velkou útěchou v jejich soužení a mělo mocně podepřít jejich důvěru, že Bůh uskuteční svůj úmysl a vysvobodí je.

7. Co říká bible o Boží velikosti a lidské omezenosti? Ž. 8, 5. 6; Kaz. 8, 17.
8. Jak je vystižena Boží neměnitelnost? Mal. 3, 6; Jak. 1, 17. Srovnej Žld. 13, 8.

Člověk mění svůj vztah k Bohu a někdy se přizpůsobuje okolnostem. To proto, že je chybujeícím člověkem. Ale Bůh je tentýž „včera, dnes i na věky“. U Boha není „proměnění ani stínu odvrácení se.“

JEDNOTA A TROJEDINOST BOŽÍ

9. Jak zdůrazňuje Písmo, že existuje pouze jeden pravý Bůh? 5. Mojž. 6, 4; Iz. 44, 6.
10. Které tři osoby tvoří společně božskou osobu? Mat. 28, 19. 20; 2. Kor. 13, 13.

Nebeská trojice se skládá ze tří bytostí. Ve jménu těchto tří velkých mocí — Otce, Syna a Ducha svatého — jsou pokřtěni ti, kteří přijímají živou víru Krista. Tyto sly

budou spolupracovat s věřícími, aby mohli úspěšně žít novým životem v Kristu.

11. V jaké dávné věčnosti byl Kristus, „Slovo“, zajedno s Otcem? Jan 1, 1–3; 17, 5.

Pán Ježíš Kristus byl jedno s Otcem ode dnů věčných. On byl „obraz Boží“, obraz jeho velikosti a velebnosti, „odraz slávy jeho.“

Kristus byl v podstatě a v nejvyšším slova smyslu Bohem. Byl od věčnosti s Bohem, byl Bohem nade vším, provždy pozhnaným. Byla to jediná bytost v celém vesmíru, jež mohla vniknout do všech Božích úmyslů a do jeho rady. Otec stvořil nebeské bytosti skrze Krista. Kristus byl zajedno s Bohem i tehdy, když na sebe vzal lidskou přirozenost.

12. Jak je Bůh přítomen mezi svým lidem na zemi? Jan 16, 7. 13. Srovnej 1. Mojž. 1, 2.

Boží velikost nemůžeme pochopit. Přebývá v nebesích, ale skrze svého Ducha je Bůh všude přítomen. Zná důvěrně všechno své stvoření a má o ně osobní zájem.

BOŽÍ OTCOVSKÝ ZÁJEM O ČLOVĚKA

13. Jak dokonale zná Bůh náš život? Ž. 139, 1–18. 23. 24.

Náš Bůh má k dispozici nebe i zemi a ví přesně, co potřebujeme. My vidíme jen malý kousek kupředu; „ale všechny věci nahé a odkryté jsou očím toho, o kterémžto je řeč naše“. (Žid. 4, 13.) Jeho trůn je vysoko nad neklidnou zemí; má božský přehled o všem a ze své veliké a klidné věčnosti řídí vše tak, jak to ve své prozřetelnosti uzná za dobré.

14. Která Boží vlastnost je často zdůrazňována? 1. Jan. 4, 8; Ef. 3, 17—19.

Veškerá rodičovská láska, jež se kdy v lidských srdcích zrodila, veškeré zdroje něžnosti, jež vznikly v lidské duši, jsou pouze nepatrným odleskem veliké lásky Boží. Lidský jazyk ji nemůže vystihnout, pero vylíčit.

K přemýšlení: O čem tě ujišťují všechny Boží vlastnosti? Které pojmenování Boha nám dává radostné ujištění, že jsme dítkami Božími?

2. úkol — dne 9. dubna 1966

Boží průvodce

Zlatý verš: Ž. 119, 105

V prvních 25 stoletích lidských dějin nebylo psaného zjevení. Ti, kteří přijímali naučení od Boha, sdělovali své poznatky ostatním a tak se to ve všech dalších pokoleních přenášelo s otce na syna. S přípravou psaného slova se začalo za časů Mojžíše. Tehdy byla vnuknutá zjevení vtělena do inspirované knihy. Toto dílo pokračovalo v dlouhém údobí 1600 let — od Mojžíše, který popsal počátky dějin lidstva, až po Jana, který zaznamenal nejkrásnější pravdy evangelia.

PŮVOD BIBLE

1. Odkud máme Písmo svaté? 2. Tim. 3, 16.

Všechna písmena. Ačkoli zde Pavel mluví hlavně o Starém zákoně, platí jeho výrok i o Novém zákoně. Všechny části bible jsou inspirovány Bohem a mají své poslání.

2. Kdo vedl proroky, aby lidem přinášeli Boží poselství?
2. Petr. 1, 21.

Milí bratři a sestry, obraťte se k bibli! Je vdechnutá Bohem, napsali ji svatí mužové a ona poukazuje velmi jasně a přesně na povinnosti mladých i starých. Povznáší mysl, zjemňuje srdce a přináší štěstí a svatou radost. Mějme ji za svého rádce, za pravidlo svého denního života.

3. Čím byli lidé, kteří psali bibli? Žid. 1, 1. 2; 2, 3.
Srovnej 2. Petr. 1, 21.

Bible byla napsána lidskou rukou, ale jejím autorem je Bůh. Odlišný styl jednotlivých jejích knih ukazuje na charakteristiku různých pisatelů. Všechny zjevené pravdy jsou „vdechnuty od Boha“. (2. Tim. 3, 16.) Bůh dal pisatelům bible sny a vidění, symboly a předobrazy. Tyto zjevené nebeské pravdy vyjádřili pisatelé bible pouze svými lidskými slovy.

Desatero ohlásil sám Hospodin a vlastnoručně je napsal. Sestavil je tedy Bůh, nikoli člověk. Bible obsahuje Boží pravdy, vyjádřené řečí lidskou. Proto představuje spojení božského s lidským. Takové spojení bylo i v Kristově přirozenosti, který byl Synem Božím a Synem člověka. O bibli platí totéž co o Kristu, že „Slovo to tělem učiněno jest a přebývalo mezi námi.“ Jan 1, 14.

Písmo svaté, jak je známe, není nepřerušovaný řetěz výroků. Bylo dáváno jen po částech po celé generace tak, jak Bůh ve své prozřetelnosti uznal za vhodné, aby zapůsobil na lidi v rozličných dobách a na různých místech. Lidé psali, jak na ně Duch svatý působil.

Bibli tedy napsali inspirovaní lidé. A to, co napsali,

není Boží způsob myšlení a vyjadřování, nýbrž lidský. Bůh v bibli nepůsobí přímo jako pisatel. Při čtení bible říkají někdy lidé, že ten nebo onen výraz je příliš lidský, že neodpovídá Boží úrovni. Přirozeně. Boha nemůžeme prověřovat slovy, logikou a slohem bible, protože bibli psali lidé, i když inspirovaní Duchem sv. Pisatelé bible byli jen Božími písáři, nikoli Božím perem.

4. Jaký podíl měl Duch sv. na zvěstování Boží zjevení vůle, kterou zapsali proroci? 1. Kor. 2, 12. 13; 2. Petr. 1, 21.

STARÝ ZÁKON A BOŽÍ INSPIRACE

5. Na která místa Starého zákona poukazoval Ježíš, když rozmlouval s učedníky cestou do Emauz? Luk. 24, 44.
6. Kdo mluvil skrze starozákonní proroky? Jer. 37, 2; Ezech. 3, 17; Oz. 1, 1.
7. Jaký postoj zaujímal pisatel bible ke spisům jiných proroků? Joz. 1, 7. 8; Neh. 8, 1—3; Dan 9, 2, 11. 13; Mal. 4, 4.
8. Jaký názor měli novozákonní pisatelé na Starý zákon? Jan 19, 36; Sk. 1, 16; Ef. 2, 20; 2. Tim. 3, 15—17.

Novozákonní pisatelé citovali nesčetněkrát Starý zákon vždy v plné důvěře, že to bylo skutečně zjevené a inspirované slovo Boží.

9. Jaké svědectví vydal Petr o Starém zákonu? 2. Petr. 3, 2. 15. 16.
10. Co řekl Pavel o zdroji svých poselství a o poselství svých spolupracovníků? 1. Kor. 2, 13; 14, 37.

KRISTUS POTVRDIL INSPIRACI STARÉHO ZÁKONA

11. Jaký postoj zaujímal Kristus ke starozákonním spisům? Mat. 5, 17. 18; Luk. 16, 31; Jan 5, 39.
12. Jaký význam má Starý zákon pro toho, kdo přijímá Krista jako svého Vykupitele? Jan 5, 46. 47.

Mnozí vyznavači křesťanství dnes Starým zákonem pohrdají a tvrdí, že už neplatí. Ale to není Kristovo učení. Kristus si vážil Starého zákona tak, že jednou prohlásil: „Když neposlouchají Mojžíše a proroky, ani kdyby kdo z mrtvých vstal, uvěří jemu.“ Luk. 16, 31.

13. Čím se stane bible tomu, kdo ji přijme jako Boží slovo? Ž. 119, 105.

Není-li člověk veden božskou moudrostí, vyvyšuje přírodu a přírodní zákony nad Boha přírody. Proto se čistě lidské názory v otázce vědy tak často rozcházejí s učením Božího slova. Ale těm, kteří přijímají světlo Kristova života, září příroda v novém světle. Ve světle kříže můžeme si správně vyložit učení přírody.

Slovo Boží má být nejvýznamnější výchovnou knihou. Proto s biblí zacházíme se zbožnou úctou. Je to naše učebnice, náš průvodce. V ní poznáme pravdu.

K přemýšlení: Pověz, proč si vážíš bible a proč je ti nejdražší knihou! Která část Písma působí na tebe nejmocněji? Proč?

Boh stvoril nebo i zem

Základný verš: Žid 11, 3.

Zpráva o stvorení, ktorú nachádzame v 1. knihe Mojžišovej v 1. kapitole, je prostá, priama a bez zbytočných podrobností. Je to skutočná história, a nie báj. Boh je tu predstavený ako pôvodca všetkého.

AKO VZNIKLA ZEM

1. Čo hovorí Písmo o vzniku našej zeme? 1 Moj 1, 1; 2 Moj 20, 11.

Všemohúci Boh, ktorý existoval skôr ako naša zem (Ž 90, 2), učinil našu zem zvláštnym stvoriteľským zásahom. Zvesť z 1 Moj 1, 1 tvrdí, že Boh je pred všetkým a že je jediným počiatkom všetkého. Tento verš poukazuje i na pôvod všetkého hmotného.

2. Čo ešte hovorí Písmo o pôvode zeme? Jer 10, 12.

Mnohí tvrdia, že zem vznikla náhodou. To je Iudské učenie. Na každej stránke veľkého stvoriteľského diela môžeme dosiaľ čítať Boží rukopis.

3. Ktorým výrokom je popísaný vznik našej zeme? Ž 102, 26; Žid 1, 10.

DIELO STVORENIA

4. V akom vzťahu je sobota k stvoreniu zeme? 1 Moj 2, 2. 3; 2 Moj 20, 11. (*viz 1*)

5. Ako ličil žalmista dielo stvorenia? Ž 33, 6. 9.
6. Z čoho tvoril Boh svet? Žid 11, 3. *al. o.*

Teoria, že Boh nestvoril hmotu, keď tvoril svet, je neopodstatnená. Boh nebol pri tvorení sveta závislý na predchádzajúcej hmote. Naopak, všetky veci, hmotné či duchovné, stvoril Boh.

PÁD LUCIFERA A STVORENIE ČLOVEKA

7. Aký je časový súvis zvrhnutia Lucifera so stvorením človeka?

Keď satan a jeho prívrženci boli vypovedaní z neba, Otec a Syn uskutočnili svoj zámer osídlenia zeme ľuďmi. Stvorili človeka podľa svojho obrazu.

8. Ktoré iné bytosti boli už stvorené, keď bola zakladaná zem? Job 38, 4–7. *H. K.*

Božia vláda sa vzťahovala nielen na obyvateľov neba, ale i na všetky svety. Lucifer usudzoval, že ak sa mu podarí strhnúť k odboju nebeských anjelov, zvedie i ostatné svety.

Bolo tedy nutné pred obyvateľmi neba a všetkých iných svetov dokázať, že Božia vláda je spravodlivá a Jeho zákon že je dokonalý. Obyvatelia neba a iných svetov nevedeli dosiaľ chápať podstatu ani následky hriechu. Keby Boh satana zničil, nevideli by v tom Božiu spravodlivosť.

NOVÉ STVORENIE

9. Čo učiní Boh s našou zemou? Iz 65, 17; 2 Pet 3, 13.

Zem bude očistená. Všetky stopy zlorečenia budú zahladené.

10. Co chce Stvoritel neba a zeme ucinít pre každého z nás? Ez 36, 26; 11, 19; 2 Kor 5, 17.
11. Aké postavenie chce Stvoritel zaujímať v našom živote? Kol 1, 16–18.

K premýšľaniu: Čo je pre teba osobne mocným dôkazom, že Boh je stvoriteľom neba i zeme? Čo je pre stvorenú bytosť najväčším nebezpečím v zrovnaní s Luciferovým pádom?

4. úkol — dne 23. dubna 1966

Prvý až pátý den stvoření

Zlatý verš: Ž. 104, 1.

1. Co bylo vykonáno v prvý den stvoření? 1. Mojž. 1, 1–5.
2. Na čem spočívá země? Job 26, 7.
3. S kým obvykle slučuji pisatelé bible světlo? Ž. 27, 1; 104, 1. 2; 1. Tim. 6, 15. 16. Srovnej 2. Kor 4, 6.

Kdykoli se Bůh zjevoval svému lidu, bylo světlo vždy znamením jeho přítomnosti. O zdroj svěla v prvý den stvoření víme jen tolik, že jej dal Bůh. Jakmile vzniklo toto světlo, začalo střídání noci a dne.

4. Kdy podle bible začíná nový den? 1. Mojž. 1, 5. 8. 13. 19. 23. 31.

Židé začínali den západem slunce a končili jej následujícím západem slunce. Viz 3. Mojž. 23, 32.

Prohlašuje-li Hospodin, že učinil svět za šest dní a sedmého dne odpočinul, myslí tím den o 24 hodinách.

5. Jak dlouhé byly dny týdne stvoření? 2. Mojž. 20, 8—11. Srovnej 1. Mojž. 1, 31 až 2, 3.

Kdykoli je ve Starém zákoně slovo „den“ spojeno s číslovkou, jako např. „prvý den“, „čtvrtý den“, „sedmý den“ atd., znamenají 24. hodinový sluneční den. Viz ku př. 1. Mojž. 22, 4;

2. Mojž. 16, 5; 40, 2. 17; 4. Mojž. 29, 23. 26; Joz. 6, 14. Není důvodu k tomu, abychom se domnívali, že sedm dnů prvního týdne bylo jiných než dny další. Kdyby znamenal každý „den“ stvoření dlouhý geologický věk, musela by v přírodě po dlouhá časová období převládat podivná nevyrovnanost. Jak by se např. rozmnožoval velký počet rostlin, které jsou závislé na opylování hmyzem a které byly stvořeny třetího „dne“, když hmyz by podle toho byl stvořen o dva až tři věky později? Tento názor není rovněž slučitelný se skutečností, že Adam zemřel ve věku 930 let. Tato prostá, jasná, přímá zpráva Genese předpokládá den o 24 hodinách.

Písmo svaté v každý den stvoření prohlašuje, že se skládal z večera a jitra, tak jako všechny následující dny.

DRUHÝ DEN

6. Popiš dílo druhého dne! 1. Mojž. 1, 6—8.

TŘETÍ DEN

7. Co bylo prvním činem třetího dne? 1. Moj. 1, 9. 10.

Když země vyšla z ruky svého Tvůrce, byla nevýslovně krásná. Její povrch byl zpestřen horami, pahorky a nížinami, na nichž se stříbřily velebné řeky a krásná jezera.

Ale kopce a hory nebyly srázné a nehostinné, neměly strašná stoupání a hrozivé propasti jako dnes. Drsné kamenité části země byly ukryty pod úrodnou půdou, která všude rodila bohatou zeleň.

8. Co ještě vzniklo třetího dne? v. 11. 12.

Nečteme zde nic o organickém vývoji. Na Stvořitelův příkaz se tajemně nořily ze země všemožné druhy rostlin, počínajíc nízkými přízemními formami až po mohutné stromy. Rostliny byly vybaveny možností rozmnožování, jež dávala vznik novým generacím stejného základního druhu jako jejich mateřská rostlina.

9. Jak bohatá byla vegetace země? v. 29.

ČTVRTÝ DEN

10. Shrň dílo čtvrtého dne stvoření! v. 14–18.

Práce III - v. 14-18

PÁTÝ DEN

11. V který den vznikly první formy života zvířat? 1 Moj. 1, 20–22; 2, 19.

Podle 1. Moj. 2, 19 bylo vše, co létá, učiněno ze země“. V hebrejském textu zní 1. Moj. 1, 20 doslovně takto: „Nechť se vody hemží záplavou živých duší a ptactvo ať létá nad povrchem.“

KVALITA HOTOVÉ PRÁCE

12. Jak je vystižena kvalita Božího díla všech pěti dnů? 1. Moj. 1, 4. 10. 12. 18. 21.

A

Vše, co Bůh při stvoření naší země učinil — právě tak, jako ve všem ostatním, co podnikal — bylo vynikající, dokonalé a vyhovovalo účelu, kterému mělo sloužit.

K přemýšlení: Je Stvořitel omezen časem? Co je pro tebe jasným důkazem, že Bůh stvořil svět v šesti dnech?

5. úkol — dne 30. dubna 1966

Šestý den stvoření

Zlatý verš: 1. Moj. 2, 7.

Veliký Bůh položil základy země. Příklad celý svět rouchem krásy a naplnil jej vším, co mělo sloužit člověku. Velké stvořitelské dílo bylo šestý den dokončeno.

PŘESNÉ PŘÍRODNÍ ZÁKONY

1. Co učinil Bůh šestého dne jako první věc? 1. Moj. 1, 24. 25.
2. V který den stvoření skončil vznik živých tvorů z neživé hmoty? 1. Moj. 1, 31 až 2, 3; 2. Moj. 20, 11; Žid. 4, 3.
3. Kolikrát čteme v 1. Mojžíšově kapitole první výraz „podle pokolení jeho“? 1, Moj. 1, 11. 12. 21. 24. 25.

Zpráva Genese praví, že Bůh stvořil všechny základní druhy rostlin a zvířat. Hned na prvý pohled měl každý základní druh odlišný ráz „pokolení svého“. Toto omezení bylo přirozeným zákonem, nepřekročitelnou přehradou mezi základními typy, jak co do rozsahu variace, i co do možnosti plazení kříženců.

STVOŘENÍ ADAMA A EVOY

4. Jak postupovalo stvoření člověka? ^{Zl.v.} 1. Moj. 2, 7. Srovnej 1. Moj. 1, 26. 27.
5. Popiš vznik Evy! 1. Moj. 2, 18—24. Srovnej 1. Moj. 1, 27.

PODSTATA ČLOVĚKA

6. Nakolik byl člověk podoben svému Stvořiteli? 1. Moj. 1, 27.

Když Adam vyšel z ruky Stvořitele, byl ve své tělesné, duševní a duchovní přirozenosti ne roven, ale podoben svému Tvůrci.

Člověk byl jedinou stvořenou pozemskou bytostí, obdařenou rozumem a možností volby. Bůh mu dal sklon k dobrému, k správnému jednání.

7. Jaký byl Adamův vztah k Bohu? Luk. 3, 38.

Bible jasně praví, že Adam nebyl pokrevně spřízněn se zvířaty. Stvořením se člověk stal Božím dítětem. Ani nejvznešenější zvíře nemá naději po smrti. Člověk však má v Kristově spravedlnosti možnost stát se opět členem Boží rodiny. Každá lidská bytost má přednost, že je dvakrát Božím dítětem: napřed stvořením a pak vykoupením.

Viz 1. Moj. 1, 27; Luk. 3, 38; Řím. 8, v. 1—3. 14—17.

My, jakožto věřící, vycházíme ze zjevené pravdy Boží, že člověk vyšel z rukou Božích dokonale.

8. Jaké rozluštění podává zpráva stvoření o původním stavu člověka? Byl smrtelný či nesmrtelný? 1. Moj. 2, 17, Srovnej 1. Tim. 6, 15. 16.

Smrtelný znamená v původním textu „podrobený smrti“, „musí zemřít“. Nesmrtelný značí „výjimku z podlehnutí smrti“, „nehynoucí“. Jak vysvětluje z 1. Moj. 2, 17 měl člověk to, co bychom nazvali podmíněnou nesmrtelností. Mohl podle svého rozhodnutí žít věčně, nebo zemřít. Ani věčný život ani smrt nebyly nevyhnutelnou nutností.

9. Je správné uvádět, že člověk má duši anebo že je duší? 1. Moj. 2, 7.

Jako adventisté s. d. všeobecně věříme, že Písmo učí o duši člověka, že představuje celého člověka, nikoli jednu část, nezávislou na ostatních souvislých částech lidské přirozenosti; a dále, že duše nemůže žít bez těla, protože člověk tvoří celek.

VZTAH ČLOVĚKA K BOHU

10. Kterou zvláštní podmínku měl Adam a Eva splnit? 1. Moj. 2, 16. 17.

Prosté omezení, jež uvádí tento verš, dostatečně zjevuje, že Adam již od začátku podléhal jistým zásadám, omezením neboli zákonům. Bůh postavil člověka pod zákon, který tvořil nerozlučnou podmínku jeho existence. Byl poddaným Božího království a žádné království není bez zákona.

Adam a Eva věděli při svém stvoření o Božím zákoně. Byl vepsán do jejich srdce a oni rozuměli jeho požadavkům.

11. Jaké postavení zaujímal člověk původně na zemi a ve vesmíru? 1. Moj. 1, 27. 28; Ž. 8, 6. 7.

Lidské bytosti byly něčím novým a odlišným. Dokud byl Adam se svojí družkou věren Bohu, měl s ní vládnout celé zemi. Tak měli neomezenou moc nad vším živým.

STRAVA ČLOVĚKA A JEHO SPRÁVCOVSTVÍ

12. Jakou stravu obdržel člověk původně? 1. Moj. 1, 29.

Chceme-li vědět, která strava je nejlepší, ptejme se na Boží původní plán s člověkem. Ten, který člověka stvořil a který zná jeho potřeby, vyhradil mu, co má jíst. Stvořitel pro nás určil stravu, skládající se z obilnin, z ovoce, ořechů a zeleniny.

13. Jakou odpovědnost má člověk k nižším stvořeným tvorům? 1. Moj. 1, 28.

Člověk byl ustanoven jako Boží zástupce nad nižšími tvory. Nemohou sice chápat a uznávat Boží svrchovanost, ale dovedou milovat člověka a sloužit mu.

Ten, kdo ubližuje zvířatům, poněvadž je má v moci, je zbabělec a tyran. Působí-li někdo rád bolest lidem anebo němé tváři, je veden satanem. Mnozí si neuvědomují, že jejich surovost bude odhalena, poněvadž ubohá zvířata to nemohou prozradit. Ale kdyby se oči těchto lidí otevřely, jako kdysi oči Balámovy, pak by tito lidé viděli anděla Božího jako svědka, který bude proti nim svědčit u nebeského soudu. Zpráva o tom jde do nebe a přijde den, kdy bude vynesena rozsudek proti těm, kteří ubližují Božím tvorům.

K p ř e m ý š l e n í : K č e m u t ě z a v a z u j e s k u t e č n o s t , ž e j s i o b d a ř e n j a k o k o r u n n í b y t o s t r o z u m e m a s v o b o d n o u v ť ť í ? J e s p r á v n é , a b y č l o v ě k p o p á d u d o h ř í c h u s i b y l v ě d o m s v ě l i d s k é d ť ť o j n o s t i ?

6. úloha — 7. mája 1966

Pamiatka stvorenia

Základný verš: 2 Moj 20, 8–11.

Boh je stvoriteľom a my sme Jeho stvorením. To nám pripomínajú aj tieto verše. Siedmy deň je preto oddelený, aby sme si túto skutočnosť stále uvedomovali.

1. Čo je povedané o Božom stvoriteľskom diele na konci šiesteho dňa? 1 Moj 1, 31.
2. Poukáž na rozdiel medzi siedmym dňom v porovnaní s predchádzajúcimi šiestimi dňami! 1 Moj 2, 2.
3. Ako sa siedmy deň líšil od predchádzajúcich šiestich dní? V. 3.

V siedmy deň Boh odpočinul, posvätil ho a oddelil deň odpočinku pre človeka.

Svätením tohto dňa veriaci uznávajú, že Boh je ich stvoriteľom a právoplatným pánom, že sú dielom Jeho rúk a že sú podriadení Jeho autorite.

4. Prečo Boh požehnal siedmy deň a prečo ho posvätil? V. 3.

Posvätenie dňa znamená práve toľko ako posvätenie človeka: je oddelený k posvätnému účelu. Ďalšie verše dosvedčujú, že toto požehnanie a posvätenie sa netýkalo len onoho dňa, ale že každý nasledujúci siedmy deň mal byť práve tak odlišný.

5. Ako zlučuje štvrté prikázanie Desatora siedmy deň s dňom odpočinku? 2 Moj 20, 11.
6. Čo ešte vyjadruje tento deň? 2 Moj 31, 17.
7. Je náš deň odpočinku tým istým dňom týždňa, ktorý Boh na konci stvorenia požehnal a posvätil?

Je dokázané, že týždenný cyklus zostal od stvorenia až dodnes nezmenený. Tak ako týždeň o siedmich dňoch zostal až do dnešného dňa nezmenený, zostáva i jeho posledný siedmy deň, oddeleným dňom.

8. Pre koho bol siedmy deň oddelený ako pamiatka? 2 Moj 20, 11.

Keď prespevovali hviezdy ranné a všetci synovia Boží jasali radosťou, vtedy bol deň odpočinku daný človeku, aby si v ňom pripomínal, že v šiestich dňoch Boh stvoril svet.

9. Ako označuje štvrté prikázanie pravého Boha a odlišuje Ho tak od všetkých nepravých bohov? 2 Moj 20, 8–11.
10. Pre koho bol deň odpočinku určený? Mar 2, 27.

Tento deň bol daný vyšetkým ľuďom. Nemáme ho prežiť v nečinnosti, ale máme v ňom uvažovať o Božom diele, aby sme poznali, kto je Hospodin, ktorý nás posväcuje.

11. Akým znamením je svätenie dňa Pánovho? Ez 20, 12. 20.

Tí, čo chcú získať na čelo pečať Božiu, musia zachovávať deň Pánov podľa štvrtého prikázania. Tým sa odlišujú od neverných, ktorí prijali miesto pravej soboty ľudské ustanovenie. Svätenie Božieho dňa odpočinku je deliacim znamením medzi tým, kto Bohu slúži a tým, kto Mu neslúži.

12. Bude aj na novej zemi deň odpočinku? Iz 66, 23. 24.

Sobota bola ustanovená pred pádom v raji. Svätí ju Adam a Eva a všetci nebeskí anjeli. Vykúpení svätí a všetky zástupy anjelov ho budú sláviť k počte veľkého Tvorcu cez celú večnosť.

K premýšľaniu: Ktoré dve pamiatky nám zostali zachované z raja? Ktorá z týchto pamiatok bude prenesená aj na novú zem? Tešíš sa zo svedectva dňa Pánovho? Ako chceš túto radosť rozmnožiť?

7. úkol — dne 14. května 1966

Přehled biblických veršů o vzniku všeho

Zlatý verš: Ef. 4, 24.

Ti, kteří věří učení o vývoji, nemusí být vždy ateisté, jak se lidé běžně domnívají. Veliká část těchto lidí tvrdí, že věří, že uznávají bibli i Boha jako Stvořitele všeho, který svou mocí neustále udržuje celý vesmír. Většina věřících zastánců učení o vývoji patří k populárním církvím.

Lidé došli pozorováním přírody k mylným závěrům, jež vedou k zdánlivému rozporu s vědou a zjevením. Ve snaze po obnovení souladu přizpůsobili výklady Písma tak, že tím podryli a zničili působivost Božského slova. Chceme-li vysvětlit Boží skutky, proč máme křivdit jeho slovu?

BIBLICKÉ ZPRÁVY O STVOŘENÍ

1. Jak obsáhle se pisatelé zmiňují o původu naší země?

O stvoření země mluví bible na mnoha místech. Po-
všimněme si toho. V 1. Mojžíšově o tom pojednávají 2 kapitoly; ve 2. Mojžíšově 2 kap.; v 1. Samuel. 1 kap.; ve 2. Král. 1 kap.; v 1. Paral. 1 kap.; ve 2. Paral. 1 kap.; u Nehem. 1 kap.; u Joba 5 kapitol; v žalmech 19 kapitol; v Přísł. 1 Kap.; u Kazatele 2 kap.; u Izai 7 kapitol; u Jeremiáše 6 kap.; u Amose 3 kapitoly; u Jonáše 1 kap.; u Zachar. 1 kap.; u Malach. 1 kapitola. Matouš má o tom 1 kap.; Marek 1 kap.; Jan 1 kap.; Skut. 3 kap.; Řím. 1 kap.; 1. Kor. 3 kap.; 2. Kor. 1 kap.; Ef. 1 kap.; Kolos. 1 kap.; 1. Tim. 2 kap.; Žid. 5 kapitol; 2. Petr. 1 kap.; Zjev. 3 kapitoly. Pisatelé bible nikde ani nepředpokládají možnost vzniku zvířat a člověka vývojem

ŽALMISTA A MOUDRÝ KAZATEL

2. Jak vyjádřil žalmista svoji víru v učení o stvoření? Ž. 33, 6—9.

Bůh mluví k lidské rodině srozumitelně, aby si lidé mohli na základě toho tvořit vlastní názor. Prohlašuje-li Bůh, že učinil svět v šesti dnech a sedmého dne odpočinul, má tím na mysli den o 24 hodinách. Tvrdit něco jiného

znamená zahalovat Boží jasná slova rouškou nejistoty a temnoty. Je to nevěra, kterou přijímají a učí i mnozí, kteří tvrdí, že věří bibli.

3. Co řekl žalmista o původu člověka? Ž. 8, 4—7.

4. Co mají zvířata společného s lidmi a v čem se výrazně liší? Kaz. 3, 19. 20; 1. Moj. 1, 26. 27; 7, 13—15. 21. 22. Srov. 1. Moj. 2, 7.

Podle 2. Moj. 2, 7. 19 se zvířata a člověk nevyvíjeli z jiných tvorů, ale byli přímo učiněni z prachu země, z vůle Boží, který jim dal dech života. Rozum, poklad to člověka, povznáší ho nad zvířata.

Každá lidská bytost, stvořená k obrazu Božímu, je obdařena mocí, která se podobá moci Stvořitelově — má individualitu, sílu k myšlení a jednání.

KRISTUS PŘIJAL ZPRÁVU O STVOŘENÍ

5. Které Kristovo prohlášení potvrzuje zprávu Genese o původu člověka? Mat. 19, 4—6. Srovnej 1. Moj. 1, 27; 2, 24.

Symbolický nebo jiný výklad Genese by rovněž vrhal stín na pravdomluvnost Krista, který citoval 1. Moj. 1, 27 a 2, 24 jako věrohodnou dějinnou zprávu o stvoření muže a ženy.

PAVEL POTVRZUJE ZPRÁVU O STVOŘENÍ

6. Jaké stanovisko zaujímal Pavel ke zprávě Genese o stvoření? 2. Kor. 4, 6. Srovnej 1. Moj. 1, 2. 3.

7. Co praví Pavel o vzniku různých forem života? 1. Kor. 15, 38. 39. Srovnej 1. Moj. 1, 11. 12. 21. 24. 25.
8. Co prohlásil Pavel o původu člověka? Sk 17, 26; 1. Kor. 15, 45.
9. Jak vysvětluje Pavel vývoj člověka jako mravní bytosti? Ef. 4, 24; Kol. 3, 10.
10. Které další podrobnosti zprávy Genese o vzniku člověka uznává Pavel? 1. Tim. 2, 13. 14; 1. Kor. 11, 8. 9. Srov. 1. Moj. 2, 7. 18. 21. 22; 3, 6.
11. Kterými slovy vyjádřil pisatel listu k Židům důvěru ve stvoření jakožto zvláštní, dokonalý čin? Žid. 4, 3. 4.

Písmo o naší zemi prohlašuje, že dílo stvoření bylo ukončeno. Ale Boží moc se dosud projevuje v tom, že udržuje celé své stvoření.

BOŽÍ LÁSKA A VÝVOJ

12. Která Boží vlastnost se jaksí neshoduje s učením o vývoji? 1. Jan. 4, 8. 16.

Bible praví jasně, že Bůh stvořil dokonalý svět, na kterém měl být člověk dokonale šťasten. Byl to svět, v němž byla každá rostlina, každý živočich zvlášť stvořen a vhodně se ve svém celkovém prostředí uplatnil. V tomto údobí nezhynula žádná zvířata. Rostliny poskytovaly obživu živočichům, kteří spolu nažívali v dokonalé shodě. Bylo to pokojné stvoření, jež vzešlo z Boží lásky, v němž nikdo neškodil, ani nehubil. „Aj, bylo to velmi dobré.“ 1. Moj. 1, 31.

K přemýšlení: Co musíš zvolat, když pozoruješ důmyslně složené lidské tělo, tvůrčího lidského ducha a když cítíš tlukot srdce svého bližního? K čemu tě to všechno zavazuje?

Stvořitel — Udržovatel

Zlatý verš: Neh. 9, 6.

V dřívějších staletích byli křesťané přesvědčeni, že Bůh dal vznik všemu dění v přírodě a udržuje je tajemným způsobem, kterému nikdo nemůže přijít na kloub a pochopit je. Když věda později objevila, že přírodní děje jsou řízeny pevnými zákony, zdálo se zprvu, že Bůh je zbytečný. Tak se mnozí vědci stali nevěrci. Správná víra však praví, že Bůh spravuje svůj vesmír v souladu se zákony, jež sám přírodě dal a jež jsou neustále pod jeho přímou kontrolou.

Křesťan by měl studovat slovo Boží s tím vědomím, že to, co dnes známe jako biologické, chemické a fyzické zákony, jsou ve skutečnosti pravidelné způsoby, jimiž Bůh zjevuje svou moc v přírodním světě.

UDRŽOVATEL VESMÍRU

1. Jaký vztah má Stvořitel k vesmíru? Neh. 9, 6; Kol. 1, 17; Žid. 1, 3.

Mnozí se zabývají zákony hmoty a zákony přírody a ztrácejí ze zřetele ustavičné a přímé působení Boží, pakliže je docela nepopírají. Zastávají názor, že příroda jedná nezávisle na Bohu a že může působit vlastní silou a v mezích, jež si sama stanoví. Činí znatelný rozdíl mezi přirozeným a nadpřirozeným. Vše přirozené je pro ně běžné a nemá nic společného s mocí Boží. Věřící však ví, že nekonečná, mocná ruka řídí ustavičně naši planetu. Boží síla ji neustále udržuje v otáčivém pohybu.

2. Co praví žalmista o Božím působení v přírodě? Ž. 135, 6. 7.
3. Jak líčí žalmista dění v přírodě? Ž. 119, 89—91.

Příroda je služebníkem svého Stvořitele. Bůh neruší své zákony, ani nepracuje v rozporu s nimi. Naopak, používá je neustále za své nástroje. Příroda svědčí o tom, že se v ní a v jejích zákonech projevuje přítomnost nejvyšší Inteligence, v přírodě je neustálá činnost. V přírodě bez přestání působí Otec a Syn. Kristus praví: „Můj Otec dělá, i já dělám.“ Jan 5, 17.

BOŽÍ PÉČE O SVĚT PŘÍRODY

4. Co praví Písmo o vzniku a působení nebeských těles? Iz. 40, 26.
5. Kdo zařídil koloběh vody v přírodě? Ž. 147, 8. 16; Jer. 10, 13.

I hmotný svět je pod správou Boží. Příroda se řídí přírodními zákony. Vše provádí vůli Stvořitele. Mračna a sluneční svit, rosa a déšť, vítr i bouře jsou řízeny Bohem a jsou poslušny jeho příkazů. Zrno, jež vyraší ze země, je rovněž poslušno Božího zákona a vidíme nejprve „stéblo, potom klas a pak plné zrno v klasu“. Mar. 4, 28. Pán působí jeho rozvoj, poněvadž neodporuje jeho působení. Jen člověk, mající svobodnou vůli, nechce být poslušen.

6. Kdo zajišťuje potravu všem živočichům? Ž. 104, 20 až 27; 145, 9. 15. 16.
7. Co musí zvířata dělat, chtějí-li se nasytit? Ž. 104, 28.

BOŽÍ NEUSTÁLÁ PÉČE O ČLOVĚKA

8. Jakým ujištěním je pro nás Boží péče o rostlinstvo a o živé tvorstvo? Mat. 6, 26—30; Luk. 12, 6. 7.

9. Kdo dává život i člověku? Jak to vyjádřil ap. Pavel?
Sk. 17, 28.

Žijeme, dýcháme a hýbeme se v Bohu. Každý náš dech, každý tep srdce je novým důkazem moci všudypřítomného Boha.

10. Který výrok dokazuje, jak přesně zná Bůh naše tělo?
Mat. 10, 29—31.

BOŽÍ ZÁJEM O CELÉHO ČLOVĚKA

11. O co se ještě stará Bůh kromě našeho těla? Ž. 145, 14; Mat. 11, 28—30.

12. Jaké zaslíbení dává Bůh Izraeli? Jer. 31, 35. 36.

Tak jako se můžeme spolehnout na trvání Božích zákonů v přírodě, tak se můžeme spolehnout i na Boží zaslíbení, které nám Bůh dal.

K přemýšlení: Která slova Písma tě ujišťují, že Bůh o tebe pečuje? Čím dokázal Ježíš, že má péči o člověka? Čím osvědčuje Duch sv. svou péči o lidi?

9. úloha — 28. mája 1966

Pôvod zla

Základný verš: Rim 3, 23.

Z Písma sa dozvedáme o počiatku sveta, stvoreni človeka a jeho páde ako aj o vzniku zla. Ak chceme poznať počiatky sveta, stvorenia človeka a jeho pádu, musíme čítať Písmo,

Z LUCIFERA SA STAL SATAN

1. Ako je popísaný Lucifer pred svojím pádom? Ez 28, 11–13. 15.
2. Aké postavenie zaujímal Lucifer v nebi? Ez 28, 14.

Hriech vznikol u anjela, ktorý bol hneď po Kristu zahrnutý najväčšou poctou Božou, najsilnejší a najslávnejší medzi obyvateľmi neba. Lucifer, „jasná hviezda“, bol prvým cherubom, bol svätý a nepoškvrnený. Hriech zmenil Lucifera v satana, „nepriateľa“ Božieho i svätých bytostí.

3. Aký ctižiadostivý plán dozrel v Luciferovom srdci? Iz 14, 12–14; Ez 28, 15. 17.

Kristus mal účasť na všetkých poradách so svojim Otcom. Lucifer nemal vnikáť do Božích úmyslov. Tento mocný anjel si povedal: „Prečo má Kristus mať prvenstvo? Prečo je viac ctený?“

Keď Boh povedal svojmu Synovi: Učinnme človeka na svoj obraz, satan na Ježiša žiarlil. Chcel, aby sa s ním radili o stvorení človeka. Bol naplnený závišťou, žiarlivosťou a nenávisťou. Chcel byť v nebesiach hneď po Bohu a chcel prijímať najvyššiu poctu.

4. Kto sa pripojil k Luciferovej vzbúre? 2 Pet 2, 4; Júda 6; Zj 12, 4. 7.

Satan strhol za sebou tretinu anjelov. Obrátil sa od Otca a Syna, aby zotrval v odboji voči Bohu.

5. Ako dopadla Luciferova vzbúra? Zj 12, 8. 9.

Ešte pred stvorením sveta bol satan a jeho anjeli vyvrhnutí z neba. Zdá sa však, že až do smrti Pána Ježiša

mal prístup k nebeským bytostiam a v obmedzenej miere i do nebeských priestorov ako „knieža tohoto sveta“ (Ján 12, 31; Luk 4, 6), nie však ako obyvateľ neba.

Keď Boh vo svojej nekonečnej múdrosti rozhodol, že satan už ďalej nemôže v nebi zostať, nezničil ho. Pretože Boh prijíma len službu lásky, musela sa vernosť Jeho anjelov opierať o presvedčenie, že Boh je spravodlivý a dobrý. Obyvatelia neba a ostatných svetov neboli pripravení, aby mohli chápať podstatu a následky hriechu a nemohli by v zničení satana vidieť Božiu spravodlivosť a milosrdenstvo.

SKÚŠKA VERNOSTI

6. V akom pomere bol človek pôvodne k Bohu, k anjelom a k všetkým tvorom na zemi? Ž 8, 5—9.

7. Akou skúškou prešla vernosť človeka k Stvoriteľovi? 1 Moj 2, 16. 17.

Boh postavil človeka pod zákon, ktorý tvoril nevyhnutnú podmienku jeho bytia. Bol poddaným Božej vlády, a žiadna vláda nemôže byť bez zákona. Boh mohol stvoriť človeka takého, aby nemohol prestupovať Jeho zákon; mohol zadržať Adamovu ruku, aby nesiahol na zakázané ovocie; potom by však človek nebol slobodným jedincom, ale púhym strojom.

8. Čo sa hovorí o ovocí stromu poznania? 1 Moj 3, 6.

Ovocie samo osebe nebolo jedovaté a hriech nespočíval len v tom, že podľahli chuti. Bola to nedôvera v Božiu dobrotu, nevera v Božie slovo a pohrdnutie Jeho autoritou. To učinilo z našich prarodičov priestupníkov a tak prišlo na svet poznanie zlého.

NESPRÁVNY VÝKLAD POZOROVANIA

9. Ako reagovala Eva na hadovo tvrdenie o ovocí zakázaného stromu? 1 Moj 3, 6.

Eva najprv „videla“, že ovocie bolo „dobré“ — bola presvedčená, že to, o čom povedal Boh, že je nežiadúce, je vlastne veľmi slubné. Uverila pravému opaku. Prijala Luciferov podvodný výklad o ovocí a zavrhla Božie jasné uistenie, že sa jedná o viac, než to, čo videli oči. Len čo Eva učinila tento krok, bola pripravená ovocie vziať, jesť a ponúknuť aj Adama. Aj dnes sú niektorí ľudia takí.

Biblia líči jasne a proste vznik všetkého živého skrze stvorenie, ale títo ľudia sa povyšujú nad to, čo je napísané a stavajú svoj výklad nad jasné Božie slová. Kniha prírody je v dokonalej zhode s Písmom, pravda za predpokladu, že si všetky skutočnosti vysvetľujeme správne.

10. Aké dôsledky prinieslo prestúpenie Božieho príkazu? 1 Moj 3, 10. 16—19. 23. 24; Rim 5, 12.
11. Ako nás varuje Pavel pred satanovými zvodmi? 2 Kor 11, 3.
12. Ako sa môže kresťan pred nimi uchrániť? Ž 119, 11. 165.

K premýšľaniu: V čom vidíš podľa obsahu celej úlohy najväčší klam nepriateľa spasenia? Premýšľaj o tom, v čom satan môže teba najľahšie oklamať!

10. úkol — dne 4. června 1966

Následky hříchu člověka ve světě

Zlatý verš: Přisl. 26, 2.

Jakmile satan svedl člověka ke hříchu, považoval zemi za své vlastnictví a prohlásil se knížetem světa. Přízpuso-

bil Adama a Evu své povaze, a doufal, že zde zřídí svou říši. Prohlásil, že lidé si ho zvolili za svého vládce. Tím, že ovládl člověka, ovládl i celý svět. Kristus přišel vyvrátit satanovo tvrzení. Kristus musel být jako Syn člověka věren Bohu. Tak se mělo dokázat, že satan celé lidstvo neovládl a že jeho nároky na svět jsou neoprávněné. Všichni, kteří chtěli být vysvobozeni z jeho moci, mohli získat svobodu. Panství, jež člověk hříchem ztratil, mělo být obnoveno.

KLETBA NAD ZEMÍ

1. Co stihlo zemi pro hřích člověka? 1. Moj. 3, 17. 18; 4, 11. 12; 6. 13.

Kletba se nedostavila okamžitě celá najednou. Projevila se nejprve při Adamově pádu, ve zvýšené míře při zavraždění Ábela a nejvíc při potopě.

2. Co praví Šalomoun o vzniku zlořečenství? Přisl. 26, 2.
3. Co bylo příčinou Jobova soužení? Job 1, 6—12; 2, 1—7.

Na případu Joba vidíme, že odnětí Boží ochranné péče znamená být vydán na pospas satanu.

„BŮH“ SVĚTA TOHOTO

4. Kdo uplatňuje nyní nadvládu nad světem, kterou měl původně člověk? Ef. 2, 2; Luk. 4, 6; 2. Kor. 4, 4.
5. Komu náleží země ve skutečnosti? Komu bude poleze navrácena? Ž. 24, 1; Dan. 4, 17; 7, 18.

Satan uloupil panství Adamovi, ale Adam byl jen zástupcem Stvořitele. Nebyl nezávislým vládcem. Země náleží Bohu a ten svěřil vše svému Synovi. Když Adam zradil své panství satanovi, zůstal Kristus dál právoplatným Králem. Hospodin řekl králi Nabuchodonozorovi: „Hospodin kraluje v královstvích lidských a dává je, komu chce.“ Satan může uplatňovat svoji násilnou autoritu jen pokud mu to Bůh dovolí.

PÁD ZPŮSOBIL ZMĚNU I VE VZTAZÍCH MEZI ČLOVĚKEM A ZVÍŘATY

6. Uvažujeme-li podle obrazu obnoveného ráje, jaký vztah byl původně mezi zvířaty a člověkem? Iz. 11, 6—9; 65, 25.
7. Jak to dnes běžně vypadá mezi živými tvory na zemi? Jaký vztah je dnes mezi člověkem a zvířaty? 1. Moj. 9, 2. 5; Přísl. 12. 10; Srovnej Řím. 8, 22.

Dokud byl Adam věren Bohu, uznávala celá příroda jeho nadvládu, ale jakmile zhřešil, přišel o toto panství. V celém živočišném světě se rozšířil duch vzpoury, k němuž sám dal podnět.

8. Co tvořilo původně stravu člověka? 1. Moj. 3, 18.

Boží trest měl částečně vliv i na změnu potravy. Podle všeho se zdá, že množství a kvalita obilnin, ořechů a ovoce, jež byly původně člověku dány, se následkem kletby snížily na takovou míru, že byl nucen doplňovat svoji každodenní stravu zeleninou. (Viz poznámku v 5. úkole, otázka 12.)

9. Čím byla doplněna strava člověka ihned po potopě? Proč? 1. Moj. 9, 3—5.

Po potopě, kdy byla všechna zeleň zničena, dovolil Bůh, aby jedli maso čistých zvířat, která se zachovala v kórábu.

10. Co je zdrojem veškerého života? Ž. 36, 10.

Kníže zla má sice veškerou moudrost a moc padlého anděla, ale nemůže nic stvořit nebo dát život. To je Boží výhradou.

11. Odkud se vzalo trní a bodláčí? 1. Moj. 3, 18.

12. Jak mohl člověk po pádu částečně ovládat přírodu?
1. Moj. 3, 19. Srovnej Kaz. 5, 12.

Prací člověk ovládá přírodu. Lidé, kteří stále pracují a konají radostně své denní povinnosti, jsou nejšťastnější a nejzdravější. Pán věděl, co přináší člověku štěstí, když mu dal práci.

13. Jakou ochranu má člověk proti satanu? Ž. 34, 7.
Viz též otázku 3.

Studujme s modlitbou slovo Boží a uvádějme je v život. Věřme mu! To bude naším štítem proti satanově moci a učiní z nás v krvi Ježíše Krista vítěze.

K p ř e m ý š l e n í : Jak se máme chovat vůči Bohu, kdykoli pozorujeme ve svém životě určité tresty? V čem je nám příkladem trpělivý Job? Které ctnosti se učíme, kdykoli pozorujeme trní, bodláčí a lopotnou práci člověka?

Předpotopní svět

Zlatý verš: 1. Moj. 4, 7.

PRAMENY POZNATKŮ O PREHISTORICKÉM ČLOVĚKU

1. Kde nalézáme jedinou věrohodnou zprávu o počátcích lidských dějin?

Bible vyšla přímo ze zdroje věčné pravdy a božská ruka uchovala po celé věky její čistotu. Její zářivé paprsky svítí do velmi vzdálené minulosti, kterou se lidé marně snaží probádat. Jedině slovo Boží nám přináší věrohodnou zprávu o stvoření. Zde vidíme moc, jež položila základy země a vyměřila nebesa. Jedině zde můžeme najít dějiny našeho rodu.

K A I N

2. Jak pojmenoval Adam s Evou své první dvě děti? Jaké zaměstnání si vybrali tito dva mladí mužové, když dospěli? 1. Moj. 4, 1. 2.
3. Co vzbudilo v Kainovi pocit žárlivosti a nenávisti vůči bratrovi? v. 3—5.

Kain a Ábel představují dvě třídy: Jedna třída přijímá stanovenou oběť za hřích, druhá se odvažuje spoléhat na vlastní zásluhy. Vlastní zásluhy vylučují Božího prostředníka a nemohou člověku získat Boží přízeň. Jen v Kristových zásluhách můžeme dosáhnout odpuštění svých hříchů, Ti, kteří necítí potřebu Kristovy krve, kteří se domnívají,

že si mohou bez Boží milosti, vlastními skutky zajistit Boží přízeň, chybují stejně jako Kain. Nepřijímají-li očišťující krev, čeká je odsouzení. Člověk nemůže být vyproštěn z bahna hříchu jiným způsobem.

4. Jakými slovy radil Bůh Kainovi, aby se nehněval? Jak odpověděl Kain? v. 7. 8.

5. Uvažoval Kain o svém vražedném činu již dříve, anebo k němu došlo náhlým vzplanutím hněvu? Proč zabil Ábela? 1. Jan. 3, 12. Srovnej 1. Moj. 4, 8.

Kain a Ábel, synové Adamovi, měli zcela odlišnou povahu. Ábel byl věrný Bohu. Spatřoval v Božím jednání k padlému lidstvu spravedlnost a milosrdenství a přijímal vděčně naději na vykoupení. Ale Kain choval pocity vzpoury a reptal proti Bohu, že vyslovil pro Adamův hřích kletbu nad zemí a nad lidským pokolením. Dovolil svým myšlenkám, aby se ubíraly stejným směrem, jakým šel satan: toužil po sebepovyšování a pochyboval o Boží spravedlnosti a autoritě.

6. Jak byl Kain potrestán za to, že připravil svého bratra o život? 1. Moj. 4, 11. 12.

7. Kde prožil Kain zbytek svého života? v. 16. 17.

Kain odešel. Necítil výčitky ani lítost, jen těžkou tíhu Boží nelibosti. Odešel od tváře Boží a pravděpodobně se již nevrátil. Začal jako poutník v zemi Nod, východně od Eden. Tento předpotopní svět, jehož název značí „poutování“, „útek“ nebo „vyhnanství“, stal se domovem bezbožných Kainových potomků.

8. S kým se Kain oženil? 1. Moj. ~~5, 4~~; 4, 17. *Swan*

Kain poznal ženu svou. Pro nás není problémem, kde se najednou vzala Kainova žena. 5. kapitola praví ve 4. verši,

že „Adam plodil syny a dcery“ kromě těchto tří synů, jejichž jména jsou v bibli uvedena. První obyvatelé naší země neměli na vybranou: museli uzavírat manželství v pokrevním příbuzenstvu, aby splnili Boží příkaz o plodění a rozmnožování.

ROZVOJ PŘEDPOTOPNÍCH POKOLENÍ

9. Koho obdržel Adam s Evou jako dědice duchovního prvorozenství místo Ábela? 1. Moj. 4, 25.

10. Kolik skupin lidí bylo v době potopy? 1. Moj. 6, 2.

Kain i nadále zatvrzoval své srdce, podporoval odboj proti božské autoritě a stal se vůdcem celého pokolení zpupných, zavržených hříšníků.

Setovi potomci se oddělili od bezbožných potomků Kainových. Měli zálibu v Boží vůli, kdežto rod Kainův neměl v úctě Boha ani jeho svatá přikázání.

Tyto dvě třídy zůstaly po nějaký čas odloučeny. Pokolení Kainovo se rozšířilo z místa, kde se původně usadili a rozptýlilo se po rovinách a údolích, kde žili potomci Setovi. Jelikož tito chtěli ujít jejich nakažlivému vlivu, odstěhovali se do hor a usadili se tam.

Ti, kteří si Boha vážili a báli se jej urazit, zpočátku poctívali zlořečenství jen nepatrně. Avšak ti, kteří se od Boha odvrátili a pošlapávali jeho autoritu, cítili hůře následky kletby. Projevilo se to zvláště v jejich postavě a ušlechtilých rysech. Potomci Setovi byli nazýváni syny Božími — potomci Kainovi syny lidskými.

11. Kdy došlo v dějinách lidstva k prvním vynálezům a k řemeslné práci? 1. Moj. 4, 17. 19—22.

Přesto, že předpotopní svět byl bezbožný, nebyla to doba nevědomosti a barbarství, jak si lidé často myslí. Naši předkové v oné době měli možnost získat vysokou mravní i intelektuální úroveň.

ČLOVĚK, KTERÝ CHODIL S BOHEM

12. Který předpotopní patriarcha vyniká jako zářný vzor správného života? Jak žil? 1. Moj. 5, 21–24.

Enoch nechodil s Bohem v transu nebo ve vidění, ale ve všech povinnostech všedního života. Nestal se poustevníkem, který se uzavírá před světem; vždyť Bůh mu na světě svěřil úkol. Byl zásadním, pevným služebníkem Božím v rodině a v jednání s lidmi, jako manžel a otec, jako přítel i občan.

K přemýšlení: V čem je ti Kain odstrašujícím příkladem? Která byla nejkrásnější ctnost Ábelova? Kdo byl nejstarším adventistou? Kterou krásnou vlastnost obdivuješ u Enocha?

12. úloha — 18. júna 1966

Potopa

Základný verš: Žid 11, 7.

Archeologické vykopávky, ktoré sa dnes objavujú, dokazujú, že mnohé bolo prv iné než dnes. Skúmaním Písma možno posúdiť, kedy tieto veci existovali a ako dlho boli pod zemou.

DOBA A ČLOVEK PRED POTOPOU

1. Koľko asi času uplynulo medzi stvorením a potopou?
1. Moj 5.

Dejiny Kaina a jeho potomkov nám dokazujú, ako by to dopadlo, keby hriešnik smel žiť večne a mohol pokračovať vo svojom odboji proti Bohu. Božia zhovievavosť mala len ten následok, že bezbožní si vo svojej nepravosti počínali tým odvážnejšie a smelšie. Pätnásť storočí po tom, kedy bol nad Kainom vynesený rozsudok, bol vesmír svedkom, aké ovocie prinášal jeho vplyv a príklad: zem bola zaplavená zločinnosťou a skazenosťou.

Nevieme presne, koľko času uplynulo od stvorenia do Ábelovej smrti, ale vieme, že to bolo menej než 130 rokov. Len po Ábelovej smrti sa Adamovi narodil Set. Vtedy mal Adam 130 rokov. 1 Moj 4, 25; 5, 3. Z tej istej kapitoly môžeme odhadnúť dobu od stvorenia do potopy tak, že sčítame vek desiatich patriarchov od Adama po Noeho. Ak je táto zpráva úplná, možno podľa prepočtu rokov povedať, že potopa prišla r. 1656 po stvorení.

2. Čo spôsobilo toľko zla a bezbožnosti, že zem musela byť zničená? 1 Moj 6, 2.

Synovia Boží — tento výraz sa vykladá rôzne. Starí židovskí vykladači, prví cirkevní otcovia a mnohí dnešní komentátori sa domnievali, že títo „synovia“ sú anjeli. K tomuto záveru došli na základe „synov Božích“ u Jóba 1, 6; 38, 7. Musíme však tento náhľad zavrhnúť, pretože trest, ktorý mal prísť, nebol určený pre anjelov, ale pre ľudí. (1 Moj 6, 3) Ďalší dôvod je, že anjeli sa neženia (Mat 22, 30). „Synmi Božími“ neboli iní než potomci Setovi a „dcery ľudské“ boli z bezbožných Kainovcov.

V niekoľkých posledných storočiach pred potopou boli na zemi dve odlišné skupiny ľudí. Potomci Setovi sa oddelili od bezbožných potomkov Kainových. Mali záľubu v poznaní Božej vôle, kým bezbožný rod Kainov nemal úctu k Bohu a k Jeho svätým prikázaniam.

3. Kto varoval predpotopný svet, že prde potopa, ak nebudú činiť pokánie? 1 Moj 6, 3; 1 Pet 3, 20.

Tí, čo by tomuto posolstvu uverili a pokánim a nápravou sa pripravili na túto udalosť, mali nájsť milosť a záchranu. Enoch opakoval svojim deťom, čo mu Boh o potope zjavil a Matuzalem a jeho synovia, ktorí osobne počuli Noemovo kázanie, pomáhali stavať koráb.

4. Prečo Boh zničil človeka i zvieratá potopou? 1 Moj 6, 5—7; 6, 11—13.

PRÍPRAVA KORÁBU

5. Ako starostlivo Noe pripravil koráb? 1 Moj 6, 13—16. 21. 22; Žid 11, 7.

Keď Noe zvestoval svetu varovné posolstvo, svojimi skutkami dokazoval, že to myslí vážne. Tak sa prejavila jeho dokonalá viera. Dal svetu príklad, ako sa má veriť tomu, čo povie Boh. Všetko čo mal, investoval do korábu. Keď začal stavať na suchej zemi obrovskú loď, prichádzali sa na ňu dívať celé zástupy. Pritom si ľudia vypočuli horlivé, úprimné slová jedinečného kazateľa. Každý úder kladivom bol pre ľudí svedectvom.

6. Koľko druhov zvierat, žijúcich na suchej zemi, bolo v korábe zachované? Ako dostal Noe všetky zvieratá do korábu? 1 Moj 7, 2. 3. 9.

Zvieratá poslúchli Boží príkaz. Vedené svätými anjelmi „po dvoje vošli k Noachovi do korábu“ a z čistých zvierat posedem. Len ľudia, ktorí majú slobodnú vôľu, neposlúchli.

7. Aký veľký bol koráb? 1 Moj 6, 15.

V korábe boli zachránené všetky druhy zvierat; ktoré Boh stvoril. Zdá sa, že to boli hlavné druhy zvierat. Veľkosť korábu nás nemusí tak zaujímať. Stačí, ak vieme,

že bol dostatočne veľký, aby sa do neho vošli zástupcovia všetkých pôvodne stvorených základných druhov zemskej zveri a veľká zásoba potravy.

P O T O P A

8. Odkiaľ sa vzala voda potopy? 1 Moj 7, 11.

Voda sa z mračien liala v mocných prúdoch. Rieky vystúpili z brehov a zaplavili údolia. Z podzemia striekala voda nevýslovne silným prúdom. Pri potope sa zmenil celý zemský povrch. Následkom ľudského hriechu stihla teraz zem tretia kľatba.

9. V koľkých dňoch dosiahla potopa vyvrcholenia? Ako dlho zostala v tejto výške? 1 Moj 7, 4. 12. 17. 24.

Ak sledujeme usporiadanie skamenelín, ktoré sa v nerušených územiach nachádzajú v jednotlivých vrstvách, je dôležité si povšimnúť, že potopa neprišla na zem ako jediná obrovská záplava, ktorá by pochovala všetky zvieratá naraz, ale ako postupný príliv rozbúrených vôd. To umožnilo rýchlejšim zvieratám, aby sa na kratšiu či dlhšiu dobu ukryli nad hladinou stúpajúcej vody, pokiaľ táto možnosť bola. Tak bolo umožnené práve to rozdelenie, ktoré dnes v skalách nachádzame.

10. Obmedzila sa potopa na územie Mezopotámie alebo znamenala svetovú katastrofu? 1 Moj 7, 19. 20.

Množstvo tolkej vody možno dnes odhadnúť jedine podľa hôr. Čítame, že boli „pokryté“. Netýkalo sa to len niekoľkých hôr, ale „pokryli sa všetky i tie najvyššie vrchy“, ktoré boli pod celým nebom.“ Už jeden taký výraz musí pôsobiť dojmom, že autor chcel povedať, že potopa bola rozhodne všeobecná („i tie najvyššie vrchy“). Na-

koľko pojem „všetko, všetkých“ môže byť použitý v relatívnom zmysle, pisateľ ešte dodáva „pod celým nebom“, aby nedošlo k zámene. To je docela jasné. Sme preto presvedčení, že na základe tohto verša nemožno pochybovať o všeobecnosti potopy.

KTO PREŽIL POTOPU

11. Prežili niektoré zvieratá na zemi potopy okrem tých, čo boli v korábe? 1 Moj 7, 20–23; 8, 11.
12. Z ktorého miesta sa rozšírili Noeho potomci po svete? 1 Moj 8, 4.

Tí, čo chceli zabudnúť na svojho Stvoriteľa a zvrhnúť zo seba obmedzenie Jeho zákona, cítili sa dotknutí učením a príkladom svojich bohabojných druhov. Preto sa po čase rozhodli, že sa odlúčia od tých, ktorí slúžili Bohu. Príťahovala ich krásna a úrodná rovina. Rozhodli sa, že sa tu usadia.

13. Akou výstrahou má byť potopa pre dnešného človeka? 2 Pet 3, 3–7.

K p r e m ý š l a n i u: V čom sa podobá doba pred Pánovým príchodom dobe Noeho? Čo bolo najväčším hriechom predpotopnej doby? Čím sa zalúbil Noe svojmu Bonu? Čím sa Bohu zalúbime my?

13. úkol — dne 25. června 1966

Další dôsledky potopy

Zlatý verš: Sk. 17, 26.

Bůh prikázal lidem, aby se rozešli po celé zemi, aby ji naplnili a podrobili si ji. Ale stavitelé babylónské věže se

rozhodli, že zůstanou bydlet pohromadě a že založí monarchii, jež by se posléze rozšířila na celý svět. Jejich město se mělo stát hlavním městem světové říše a jeho sláva měla vzbudit obdiv a poctu celého světa a proslavit jeho zakladatele. Mohutná věž měla hlásat jejich slávu po všechny věky.

Obyvatelé roviny Sinear nevěřili Boží smlouvě, že již neuvede na zemi potopu. Mnozí popírali existenci Boha a vysvětlovali potopu jako projev přírodních úkazů. Jiní věřili ve vyšší bytost a v to, že zničila předpotopní svět; a bouřili se v srdci proti ní jako Kain. Stavbou věže se chtěli též pojistit pro případ potopy. Celý podnik měl ještě zvýšit pýchu projektantů, odvrátit mysl příštích pokolení od Boha a svést je k modloslužbě.

Když byla věž částečně postavena, sloužila jedna část jako obydlí stavitelů; jiné místnosti byly přepychově vybaveny a vyzdobeny a zasvěceny jejich modlám. Lidé se radovali ze svého úspěchu, velebili své zlaté a stříbrné bohy a postavili se proti Knížeti nebe a země.

NÁSLEDKY POTOPY

1. Uveď některé změny, jež potopa způsobila na zemi a na jejích obyvatelích!

a) Před potopou bylo na zemi mnoho zvíře a poměrně hodně lidí. Po potopě zde zůstali jen lidé z korábu a živí tvorové, kteří se tam zachovali. 1. Moj. 7, 21.

b) Zdá se, že před potopou bylo mnohem více suché země než vody. Když Bůh učinil zemi, byly zde hory, kopce a roviny, jimiž protékaly řeky a jiné vodní útvary. Voda byla rozdělena pravidelně. Dnes je více než 70 % naší zeměkoule pokryto vodou.

c) Při potopě zahynul též jistý druh obrovských zvířat. Bůh věděl, že síly člověka se zmenší a slabý člověk by nemohl ovládat tato mamutí zvířata.

NOE A JEHO SYNOVÉ

2. Co učinil Noe, jakmile vyšel z korábu? Jakého požehnání se dostalo jeho rodině? 1. Moj. 8, 18—20; 9, 1. 7.
3. Jakou smlouvu učinil Bůh s lidstvem po potopě? Co bylo znamením této smlouvy? 1. Moj. 8, 21. 22; 9, 9—16.

Oblouk duhy na obloze je znamením „smlouvy věčné mezi Bohem a jeho živým tvorstvem“. A duha kolem Božího trůnu je dítkám Božím rovněž důkazem smlouvy o pokoji.

Tato smlouva tvořila závěr událostí, spojených s největší katastrofou své doby. Člověk dostal naučení, jak strašné jsou následky hříchu. Nepadlé světy viděly, kam člověk dospěje, když plní satanovy rady.

4. Která příhoda se udála po potopě v Noemově rodině? 1. Moj. 9, 20—23.
5. Jaký následek měl tento špatný čin? 1. Moj. 9, 24. 25.

Kananejští klesli na nejnižší úroveň pohanství. Ačkoli je prorocké zlořečenství odsoudilo do otroctví, byla tato zhouba po staletí zadržována. Bůh snášel jejich bezbožnost a zkaženost, dokud nepřekročili hranice Boží trpělivosti.

6. Jak uskutečnili tři Noemovi synové zalidnění země? 1. Moj. 9, 24—27; 10, 1.

Noe byl inspirován Bohem a předpověděl dějiny tří základních lidských ras, jež měly z těchto otců lidstva povstat.

7. Z kterého Noemova pokolení přišel Vykupitel? Luk. 3, 36.

8. Jaké proroctví vyslovil Noe o Jáfetovi? 1. Moj. 9, 27.

Význam tohoto rčení může být ten, že potomci Jáfeta odňali Semitům během doby mnoho země a bydleli v ní. Tím měli mít Jafetité podíl na spasitelném požehnání Semitů. Tak přijal Sem obrazně Jáfeta do svých stanů. Ale všichni vykoupení ze všech ras jsou částí duchovního Izraele a vejdou do svatého města branami, jež jsou označeny jmény 12 pokolení izraelských. (Gal. 3, 29; Zjev. 21, 12).

ZALIDNĚNÍ ZEMĚ

9. Jak dalece je přehled lidských ras v 1. Moj. 10 potvrzením pravdy, kterou apoštol Pavel vyslovil ve Skutcích 17, 26?

10. Jakou zprávu čteme o rozptýlení lidí? 1. Moj. 11, 6—8.

KONEČNÉ VYHLAZENÍ HRÍCHU A OBNOVENÍ ZEMĚ

11. Jak popisuje proroctví ve Zjevení konečné zničení zla? Zjev. 20, 5a. 7—10.

Na konci tisíci let nastane druhé vzkříšení. Tehdy budou bezbožní vzkříšeni z hrobů a postaví se před Bohem, aby přijali trest „podle toho, jakž psáno jest v knihách“.

12. Jaké ujištění je nám dáno, že v Božím vesmíru již nedojde v budoucnu ke vzpouře a ke zničení? Náhum 1, 9; Zjev. 21, 4; 22, 3.

Zákon Boží, o kterém satan prohlašoval, že je otrockým jhem, bude v úctě jakožto zákon svobody. Zkoušené a

vyzkoušené stvoření se již nikdy neodvrátí od Boha a bude mu věrno, neboť poznalo jeho charakter, plný nekonečné lásky a moudrosti.

13. Co vše má Bůh k dispozici, aby vyhladil ze země veškeré stopy zla? Job 38, 22. 23; Iz. 28, 17.
14. Jak je popsán život v příštím bezhříšném světě? Iz. 65, 21—23.

Na těch pokojných rovinách, vedle těchto živých proudů vod, nalezne domov lid Boží, který byl tak dlouho poutníkem a cizincem.

K p ř e m ý š l e n í : V čem vlastně zhřešili stavitelé babilónské věže? O které Boží vlastnosti svědčí nový život po potopě? Zopakujme si stručně poučení, která nám skýtá studium biblických úkolů na toto čtvrtletí!
